

STORIE DAL MONDO

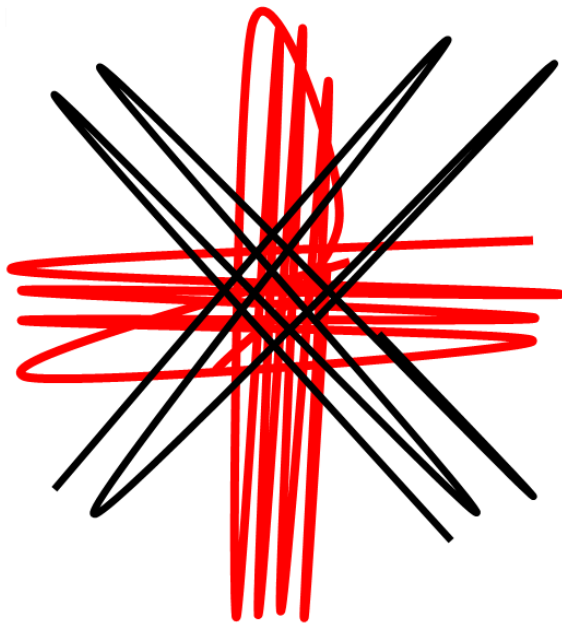
PREMESSA

Storie dal Mondo è un libro corale nato dalla raccolta di storie tramandate all'interno delle famiglie in diverse parti del mondo. Queste storie raccolte durante l'infanzia hanno attraversato non solo il mondo, ma la storia delle famiglie che le hanno tramandate, piccoli frammenti di vita che hanno accompagnato i bambini di generazione in generazione, che come semi trasportati dal vento della vita hanno portato le loro radici con sé. Raccogliere queste storie, vederle tradurre in italiano, francese, inglese, rumeno, arabo, ucraino e poi registrarle creando un audiolibro è stata un'esperienza straordinaria, arricchita dai disegni dei piccoli lettori che per primi hanno letto queste storie ed hanno voluto contribuire con i loro disegni. Questo libro è per il bambino che è in noi per continuare a nutrirlo di sogni, fantasie e stupore.

A cura di Maria Teresa Stampi

Realizzato e prodotto da

Amici della Caritas di Ferrara-Comacchio

STORIE DAL MONDO

ITALIA (Lucrezia)

Strega Matilda

Esiste una strega di nome Matilda che nella notte, quando i bambini iniziano a farsi grandi, passa di soppiatto nelle loro stanzine e gli ruba il ciuccio. Tutti i ciucci raccolti servono a strega Matilda per farsi le suole alle scarpe ed essendo lei una grande viaggiatrice ogni notte deve fare suo un ricco bottino. Capita a volte che qualche impavido nonno, colto dall'insonnia, la veda passare e lotti coraggiosamente per riprendere il ciuccio del proprio nipotino, ma strega Matilda è furba e molto veloce, per questo alla fine riesce sempre a fuggire. Se non ci fosse lei però a portar via i ciucci, i bambini non crescerebbero perdendo l'occasione di diventare grandi e con i denti dritti per di più.

Sorcière Matilda

Il y avait une sorcière qui s'appelait Matilda qui toutes les nuits, quand les enfants commençaient à grandir, passait en cachette dans leurs chambres et volait leurs tetines. Etant une grande voyageuse, toutes ces tetines lui servait de faire des semelles pour ses chaussures. Donc chaque nuit elle devait se faire un riche butin. Quelques-fois il arrivait que certaine grand père qui n'arrivait pas à dormir la voit passer et essayer de l'empêcher de prendre les tetines de leurs petit fils, mais la sorcière Maltilda etant furbe et rapide reussisait toujours à s'enfuir. Cependant si elle ne prenait pas les tetines des enfants, ils ne grandirait pas et n'aurait pas des dents bien droits.

Witch Matilda

There is a witch named Matilda who in the night, when children start to grow old, stealthily passes into their closets and steals their pacifier. All the collected pacifiers are used by witch Matilda to make shoes soles and being a great traveler every night she must make a rich booty of his own. Sometimes it happens that some fearless grandfather, caught by insomnia, see her pass and fights courageously to resume the pacifier of his grandson, but Matilda witch is crafty and very fast, so in the end succeeds always to flee. If it were not for her, however, to take away the pacifiers, the children would not grow up losing the chance to grow up and with straight teeth for more.

Vrăjitoarea Matilda

A fost odată ca niciodată, o vrăjitoare pe nume Matilda care în fiecare noapte aceasta se strecura în casele copiilor și le fura suzetele chiar atunci când copiii dormeau pentru a crește mari. Toate suzetele care ea le fura erau pentru a repara tălpile cizmelor sale. Fiind o mare călătoare, în fiecare noapte reușea să strângă câte un sac plin cu suzete. Mai erau și nopți în care câte un bunic nu putea dormi, iar atunci când o zărea pe vrăjitoare sărea curajos în fața acesteia pentru a recupera suzeta furată, dar vrăjitoarea Matilda era foarte rapidă și reușea de fiecare dată să scape. Dacă vrăjitoarea Matilda nu ar exista ca să fure suzetele copiilor, atunci peste tot în lume copiii nu ar mai crește și nu ar mai avea oportunitatea de a deveni adulți și a avea dinții drepecți și sănătoși.

الساحرة ماتيلدا

هناك ساحرة تدعى ماتيلدا ، في الليل ، عندما يبدأ الأطفال في النمو، تتسلل خلصة إلى غرفهم الصغيرة وتختلس لهم المصاصة. يتم استخدام كل اللهايات التي تم جمعها من قبل ساحرة ماتيلدا لصنع نعال أحذية و بما أنها مسافرة عضيمة، كل ليلة عليها ان تجمع غنيمة ثرية..

في بعض الأحيان يحدث أن يراها بعض الأجداد الذين لا يعرفون الخوف مستولي عليه الأرق ، تمر وتحارب بشجاعة لاستئناف مصاصة حفيده ، لكن الساحرة ماتيلدا مأكرة وسريعة للغاية ، لذلك في النهاية تتمكن دائمًا من الفرار. وإذا لم تتمكن من ان تسلب اللهايات ، فلن يكبر الأطفال ويفقدون فرصة النمو ولن تنمو أسنانهم بشكل جيد..

Відьма Матільда

Живе у світі одна відьма на ім'я Матільда, яка ночами, коли діти починають дорослішати, пробирається в їх кімнати і краде їх ПУСТУШКИ. Усі зібрані пустушки необхідні їй, щоб робити підшву для взуття і, будучи великою мандрівницею, щоночі вона повинна добувати собі дорогоцінний трофей. Іноді трапляється так, що якийсь безстрашний дідусь, що страждає безсонням, застає її і починає мужньо боротися, щоб відняти пустушку свого онука, але відьма Матільда хитра і дуже швидка, тому врешті-решт їй завжди вдається втекти. Однак, якщо б вона не приходила забрати пустушки, діти б перестали рости, втративши можливість дорослішати і мати до того ж рівні зубки.

CAMERUN (Leticia)

Ragnetto Burrascoso

era una volta un piccolo ragnetto che voleva costruire la sua ragnatela dentro una grondaia, ma la pioggia non glielo lasciava mai fare. Il ragnetto aspettò che il sole sorgesse e solo allora provò a costruire la sua ragnatela, ma subito la pioggia tornò e la distrusse ancora una volta. Allora il piccolo ragnetto s'infuriò e desiderò costruire la sua ragnatela non più dentro la grondaia ma sotto di essa. Egli costruì una ragnatela così bella e solida che quando la pioggia venne non riuscì a distruggerla e visse su di essa per lungo e lungo tempo.

L'Araignée Orageuse

Il était une fois, une petite araignée qui voulait construire sa toile dans une gouttière mais la pluie ne la laissait jamais faire. Alors la petite araignée attendait toujours quand le soleil sortait pour construire sa toile, mais à peine finie la pluie vint détruire encore une fois sa toile. La petite araignée toute furieuse décida de ne pas fuir la pluie et de construire sa toile sous la gouttière. Et là elle construit une si belle et solide toile que la pluie qui vint ne put la détruire ainsi elle resta longtemps et longtemps.

The Itsy-Bitsy Spider

Once upon a time there was a little spider that wanted to build its web inside a gutter, but the rain never let it go. The little spider waited for the sun to rise and only then tried to build its web, but immediately the rain came back and destroyed it once again. Then the little spider raged and wished to build its web no longer inside the gutter but below it. He built a web so beautiful and solid that when the rain came he could not destroy it and lived on it for a long and long time.

Paianjenul Încapățânat

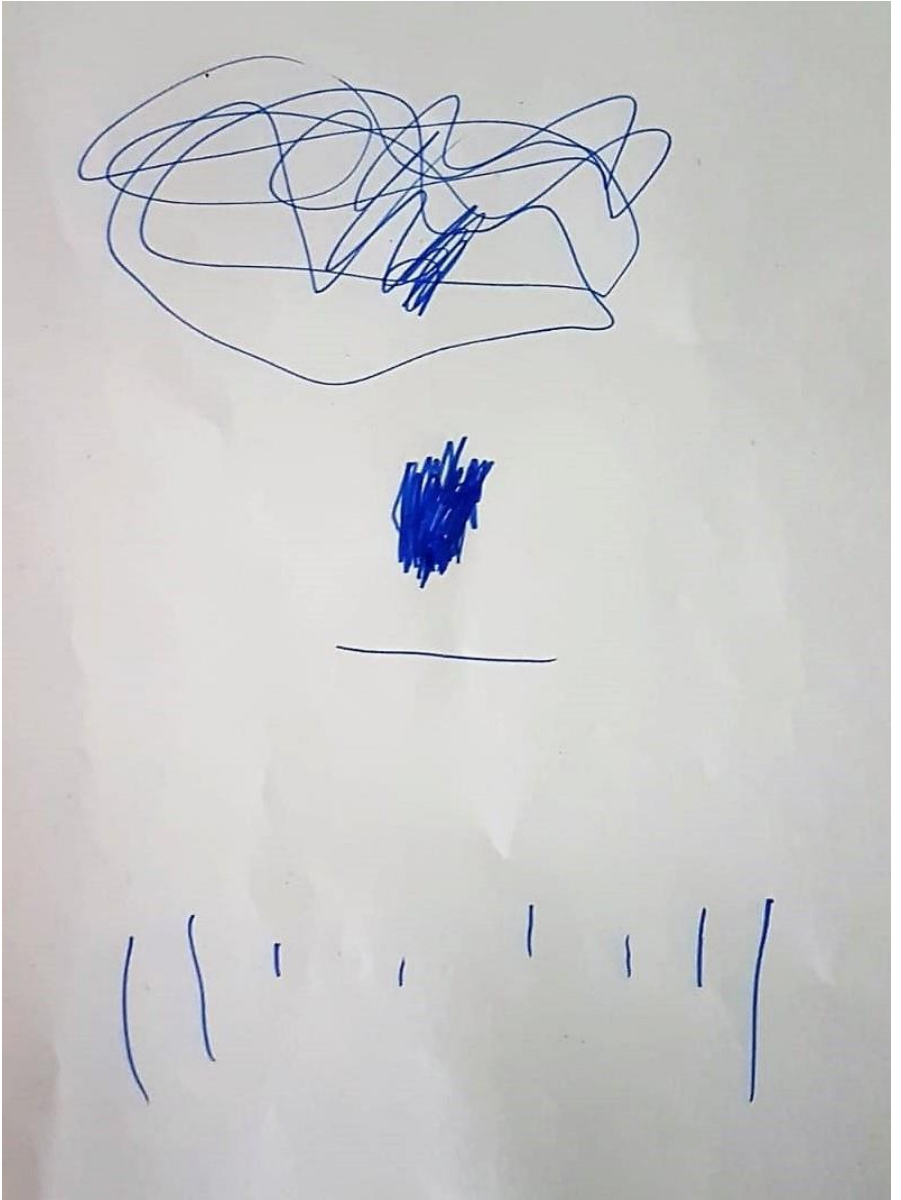
A fost odată ca niciodată un păianjen micuț care încerca să își construiască pânza înăuntrul unui jgheab, dar din cauza ploilor nu reușea. Atunci el a decis să aștepte până când trece ploaia și iese soarele ca să poată construi pânza, numai că atunci când se apucase de treabă a început din nou să plouă. Văzând că nu reușește nici de această dată, furios din cale afară a decis să nu mai facă pânza înăuntrul jgheabului ci după acesta. De această dată reuși și a construit o pânza atât de frumoasă și puternică încât ploaia nu reușea să o distrugă și așa a trait pe pânză mult timp îndelungat.

العنكبوت الهائج

ذات مرة كان هناك عنكبوت صغير أراد بناء شبكته في مزارب ، لكن المطر لم يسمح له بذلك. انتظر العنكبوت حتى تشرق الشمس ثم حاول بناء شبكته ، لكن فورًا عاد المطر ودمرها مرة أخرى. ثم احتدم العنكبوت الصغير وأراد بناء شبكته لم يعد داخل الطنف ولكن تحته. لقد بنى شبكة جميلة جدا وصلبة لدرجة أنه عندما جاء المطر لم يستطع تدميرها وعاش عليها لفترة طويلة وطويلة.

Розлючений Павучок

Колись жив собі маленький павучок, який хотів побудувати своє павутиння в ринві, але дощ ніколи не дозволяв йому цього робити. Павучок зачекав, коли сонце підніметься, і тільки потім спробував побудувати нову павутинку, але відразу ж повернувся дощ і знову знищив її. Тож маленький павучок розлютився і вирішив побудувати своє павутиння вже не в ринві, а під нею. Він побудував павутину настільки красивою і твердою, що, коли дощ пішов, він не зміг знищити її, і павучок жив на ній довго-довго.

MALI (Toumani)

La Giovane Innamorata

Cera una ragazza che era bellissima, la più bella ragazza del villaggio. Ella a scuola incontrò un ragazzo che era suo amico d'infanzia, fin da bambini i due erano cresciuti insieme e si amavano tanto e tutto il villaggio pensava che i due ragazzi fossero destinati a stare insieme. Quando divennero grandi, giunti all'età di potersi sposare, tutti gli uomini anche dai villaggi vicini vennero per chiedere in sposa la giovane ragazza, ma ella rifiutò chiunque si presentasse, poiché il suo cuore era già innamorato dell'amico d'infanzia. Allora i genitori di entrambi i ragazzi, vedendo il loro grande amore, fissarono la data del loro matrimonio. In quel villaggio però c'era un potente mago malvagio anche lui innamorato della

ragazza. Dopo il matrimonio dei due giovani il mago lanciò il malocchio sulla ragazza facendola ammalare per lungo tempo senza che il suo amato marito potesse fare nulla per guarirla. Con la lunga malattia tutte le persone del villaggio smisero di visitare la giovane ammalata, era cambiata talmente tanto che nessuno la riconosceva più, tanto che nemmeno i suoi suoceri vollero più vederla influenzando le decisioni del figlio. Un giorno la ragazza chiamò la propria madre per domandarle aiuto e salvare così il proprio matrimonio. La madre accorse e si dichiarò pronta a sacrificare anche la vita per vedere nuovamente la figlia felice. La madre viaggiò in lungo e in largo per il paese per trovare una cura, ma non trovò nessuno che potesse aiutarla. Allora disperata, visto che il giovane genero aveva abbandonato la sua dolce figliola, per salvarla decise che chiunque fosse riuscito a curarla l'avrebbe avuta in sposa. Il mago che aveva lanciato la maledizione colse al volo l'opportunità datagli dal suo atto malvagio e si presentò dinnanzi alla fanciulla con la cura. La madre però conoscendo la malvagità dell'uomo non voleva destinare la figlia a rimanergli accanto per tutta la

vita, ma la ragazza con le ultime forze decise di sposarlo ugualmente per poter vivere. Quando ella guarì vennero fissate le nozze, ma la prima notte di matrimonio il mago non riuscì ad avvicinarsi alla ragazza e dalla vergogna decise di fuggire lontano dove nessuno potesse più vederlo. Sapendo della guarigione della ragazza il suo giovane ex marito tornò da lei e chiese nuovamente la sua mano, ella ancora innamorata di lui decise di accettare e festeggiarono il loro secondo matrimonio tornando a vivere insieme felici e contenti.

La Jeune Fille Amoureuse

Il y avait une fille qui était très belle, la plus belle fille du village. Elle avait rencontré à l'école un garçon qui était son ami d'enfance. Puisque les deux enfants avaient grandi ensemble, ils s'aimaient tellement et tout le village pensait qu'ils étaient destinés à être ensemble. Quand ils ont grandi, ayant atteint l'âge de pouvoir se marier, tous les hommes, même des villages voisins, sont venus demander à la jeune fille de se marier, mais elle a refusé quiconque se présentait parce que son cœur était déjà amoureux de son ami d'enfance. Puis les parents des deux jeunes, voyant leur grand amour, fixèrent la date de leur mariage. Dans ce village, cependant, il y avait un puissant sorcier maléfique qui était également tombé amoureux de la jeune fille. Après le mariage des deux amoureux, le magicien a jeté un sort sur la jeune fille la rendant malade pendant longtemps sans que son mari bien-aimé ne puisse rien faire pour la guérir. Avec la longue maladie, tous les habitants du village ont cessé de rendre visite à la fille malade. Elle avait tellement changé que personne ne la reconnaissait plus, à un tel point que même sa belle-famille ne

voulait pas la voir influencer les décisions de son fils. Un jour, la jeune fille appela sa mère pour lui demander de l'aide et sauver ainsi son mariage. La mère se précipita et se déclara prête à sacrifier sa vie pour revoir sa fille heureuse. La mère a parcouru tout le pays pour trouver un traitement, mais n'a trouvé personne qui puisse l'aider. Alors désespérée, car le jeune gendre avait abandonné sa douce fille pour la sauver et avait décidé que celui qui réussirait à la guérir l'aurait eu comme épouse. Le magicien qui avait lancé la malédiction saisit l'occasion que lui offrait son sort et se présenta devant la jeune fille avec précaution. La mère, cependant, connaissant la méchanceté de l'homme, ne voulait pas laisser sa fille rester près de lui toute sa vie, mais la fille avec ses dernières forces a décidé de l'épouser pour vivre. Quand elle se rétablit, le mariage fut arrangé, mais le premier soir du mariage, le sorcier ne put s'approcher de la fille et décida de s'enfuir où personne ne le verrait plus. Ayant appris le rétablissement de la jeune fille, son jeune ex-mari la rejoignit et lui demanda à nouveau sa main. Elle était toujours amoureuse de lui, elle décida donc

d'accepter et de célébrer leur second mariage,
revenant ainsi vivre heureuse pour toujours.

The Girl In Love

There was a girl who was beautiful, the most beautiful in the village. At school she met a boy who was her childhood friend, since they were children the two had grown up together and they loved each other so much and the whole village thought that the two were destined to be together. When they grew up to be able to marry, all the men even from the neighboring villages came to ask the young girl to marry, but she refused anyone who showed up, because her heart was already in love with her childhood friend. Both parents, seeing their great love, fixed the date of their marriage. In that village, however, there was a powerful evil wizard who also fell in love with the girl. After the marriage, the magician threw the evil eye on the girl making her ill for a long time without her beloved husband could do anything to heal her. With the long illness all the people of the village stopped visiting the sick young girl. She had changed so much that no one recognized her any more, so much so that not even her in-laws wanted to see her influencing their son's decisions. One day the girl called her mother to ask

her for help and thus save her marriage. The mother rushed and declared herself ready to sacrifice her life to see her daughter happy again. The mother travelled far and wide across the country to find a cure, but found no one who could help her. Then, desperate, since the young son-in-law had abandoned her sweet daughter, to save her she decided that whoever managed to cure her would have married her. The magician who had cast the curse, seized the opportunity given to him by his evil deed and presented himself before the girl with the cure. But the mother, however, knowing the wickedness of the man did not want to give his daughter to stay close to him for life, but the girl with the last strength decided to marry him anyway to be able to live. When she was healed, the wedding was fixed, but on the first night of the marriage the magician was unable to get close to the girl and decided to flee far from home where no one could see him anymore. Knowing of the girl's recovery, her young ex-husband returned to her and asked for her hand again, she still in love with him and decided to

accept and celebrated their second marriage,
returning to live happily ever together.

Tânăra Îndrăgostită

A fost odată ca niciodată, într-un loc îndepărtat o fată care era cea mai frumoasă din sat. Ea avea un prieten cu care a crescut împreună cu el și mergeau la aceeași școală, iar toți din sat credeau că cei doi sunt sortiți unul pentru celălalt. Când cei doi au crescut și s-au îndrăgostit unul de celălalt, fata era curtată de ceilalți băieți, dar ea avea ochi numai pentru prietenul ei din copilărie. Părinții văzând că sunt de neșeparat au decis să le facă o nuntă mare și frumoasă. În acel sat trăia și un vrăjitor rău care și el pusese ochi pe fată, iar după cei doi îndrăgostiți s-au căsătorit acesta a aruncat o vrajă asupra fetei făcând-o să se îmbolnăvească fără ca soțul acesteia să poată găsi un leac pentru a o vindeca. Bolnavă, înfățișarea ei s-a schimbat foarte mult și nimeni nu o mai vizita, ba chiar și părinții băiatului nu o mai vroiau de noră înfluețându-l și pe acesta de a se despărți de ea. Într-o bună zi fata i-a cerut sfatul mamei sale cum să își salveze căsnicia, așa că mama acesteia a decis că e în stare să își dea și propria viață pentru a o face fericită pe fiica sa. Așa ca mama sa a decis să străbată țara în lung și în lat pentru a găsi un leac, dar fusese totul în

zadar așa că îi anunțase pe toți cei din sat că aela care o v-a vindeca pe fiica sa o v-a primi de soție. Auzind acestea vrăjitorul veni de grabă acasă la fată cu tot cu leac. Mama fetei cunoscându-l pe acesta ca fiind un vrăjitor rău nu dori ca acesta să îi devină soț, dar fiica sa cu ultimele forțe acceptă. Când fata s-a făcut sănătoasă s-a căsătorit cu vrăjitorul, numai că în noaptea nunții acesta nu a putut să se aproprie de soția sa din cauza rușinii și a decis să se ascundă undeva departe. Auzind că fosta lui soție a scăpat de boala aprigă, a decis să o ceară din nou de soție pe fată sperând că aceasta să accepte. Fata fiind încă îndrăgostită de el acceptă fără a sta pe gânduri și așa au trait fericiți până la adânci bătrâneți.

الشاب العاشق

كانت هناك فتاة جميلة ، أجمل فتاة في القرية ، التقت بصبي كان صديق طفولتها ، حيث أنهما كانا طفلين ، كبر الاثنان معًا وكانا يحبان بعضهما بعضًا وكانت القرية كلها تعتقد أن الاثنان كان مقدر أن يكونا معالًا أبدًا. وعندما أصبحت الفتاة في سن الزواج ، جاء جميع الرجال من القرى المجاورة ليطالبوا يدها، لكنها رفضت أي شخص حضر لأن قلبها كان بالفعل في حب صديق الطفولة. ثم رأى آباء كلا الصبيان حبهم الكبير فحددوا تاريخ زواجهما. في تلك القرية ، كان هناك ساحر شرير قوي وقع في حب الفتاة. بعد زواج الشابين ، ألقى الساحر عينه الشريرة على الفتاة و تسبب لها بمرض لفترة طويلة دون أن يستطيع زوجها الحبيب فعل أي شيء لشفائها. بسبب المرض الطويل توقف جميع أهالي القرية عن زيارة الشابة المريضة ، لقد تغيرت كثيرًا إلى درجة لم يعترف بها أحد بعد ، لدرجة أنه لم يرغب حتى أهل زوجها في رؤيتها محاولين التأثير على قرارات ابنهما. في يوم من الأيام ، اتصلت الفتاة بأمها لطلب المساعدة وإنقاذ زوجها. هرعت الأم وأعلنت عن استعدادها للتضحية بحياتها لرؤية ابنتها سعيدة مرة أخرى. سافرت الأم في جميع أنحاء البلاد لإيجاد علاج ، لكنها لم تجد أحداً يمكنه مساعدتها ، ثم يئست ، لأن صهرها الشاب قد تخلى عن ابنتها الحلوة و لإنقاذها قررت أن من يستطيع علاجها سيتزوج منها. انتهب الساحر الذي أطلق اللعنة الفرصة التي أتاحتها له أفعاله الشريرة وقدم نفسه أمام الفتاة مع العلاج. و بمعرفة الأم شرورجل ، لم ترغب في إرسال ابنتها للبقاء معه مدى الحياة ، لكن الفتاة التي لديها القوة الأخيرة قررت الزواج منه على أي حال لتتمكن من العيش.

عندما سُفيت ، تم تثبيت موعد الزواج، لكن في الليلة الأولى من الزواج لم يكن الساحر قادرًا على الاقتراب من الفتاة وقرر الهرب بعيدًا عن العار حيث لا يمكن لأحد رؤيته بتاتا. ثم بعد معرفة حبيبها الأول بشفاؤها، عاد إليها وطلب منها يدها مرة أخرى ، وما زالت هي أيضا تحبه وقررت قبول زواجها الثاني واحتفلا معا بزواجهم الثاني و عاشا في سعادة دائمة.

Закохана Дівчина

Жила собі одна дівчина та була вона дуже красивою. Найкрасивіша дівчина у селі. У школі вона познайомилася з хлопчиком, що став її другом дитинства. Оскільки діти зростали удвох і дуже любили один одного, усе село було впевнено, що їм судилося бути разом. Коли вони підросли та досягли того віку, що могли вже одружуватися, усі чоловіки, навіть із сусідніх сіл, приходили свататися до юної дівчини. Та вона відмовляла кожному, хто з'являвся на порозі, тому, що її серце було вже віддано другу дитинства. Тоді батьки обох молодих, побачивши їх велике кохання, призначили дату їхнього шлюбу. У цьому ж селі, однак, був потужний злий чарівник, який також закохався у дівчину. Одразу після шлюбу молодих чарівник напустив злі чари на дівчину і зробив так, що вона надовго захворіла, а її чоловік не міг нічого зробити для того, щоб її вилікувати. Хвороба тривала так довго, що усі жителі села припинили відвідувати хвору молоду жінку, яка так сильно змінилася, що її більше ніхто не впізнавав. Настільки сильно, що її

свекри не хотіли більше її бачити, впливаючи також на рішення їх сина. Одного дня дівчина покликала свою матір, щоб попросити її про допомогу та врятувати свій шлюб. Мати погодилася і сказала, що готова пожертвувати своїм життям, лише б знову побачити свою доньку щасливою. Мати подорожувала по всій країні, щоб знайти ліки, але не знайшла нікого, хто міг би їй допомогти. Тож зневірившись, та враховуючи те, що молодий зять залишив її любу дочку, щоб врятувати її вирішила, що той, хто зможе її вилікувати, одружиться з нею. Маг, який розпочав прокляття, одразу ж скористався можливістю, наданою йому своєю злою справою, та з'явився перед дівчиною з ліками. Мати, однак, знаючи нечестивість цього чоловіка, не хотіла, щоб дочка залишилася з ним на все життя, але дівчина з останніх сил вирішила усе одно вийти за нього заміж, щоб врятувати своє життя. Коли вона була вилікувана, весілля було призначено, але в першу шлюбну ніч маг не зміг наблизитися до дівчини, та від сорому вирішив втекти так далеко, щоб його ніхто більше не міг бачити. Дізнавшись про

одужання дівчини, її молодий колишній чоловік повернувся до неї і знову попросив її руки, вона, все ще закохана у нього, вирішила прийняти його пропозицію. Так вони відсвяткували свій другий шлюб, повернувшись до щасливого життя.

NIGERIA (Glory)

La Canzone Del Ragazzo Triste

era un uomo con due mogli. La prima moglie aveva un figlio maschio, mentre la seconda moglie aveva una figlia femmina. Secondo la tradizione alla morte del padre sarebbe stato il figlio maschio ad ereditare ogni cosa, così la seconda moglie sapendo questo voleva ucciderlo, non vi riuscì, uccise invece la madre del bambino. Dopo averla assassinata cominciò a maltrattare il ragazzo: lo mandava a lavorare nei campi, a fare la spesa ed altri lavori di commercio per strada e nel frattempo non gli dava mai da mangiare. Tutti i giorni dopo la spesa il ragazzo cucinava per la famiglia, ma la matrigna, dopo aver dato da mangiare alla figlia femmina,

impediva a lui di mangiare sporcandogli la bocca di olio in modo che il padre pensasse che anche lui avesse mangiato. Lo minacciava dicendogli che se avesse raccontato al padre la verità lo avrebbe ucciso. Il ragazzo cresceva e mentre andava a lavorare nei campi cantava una canzone che raccontava la sua storia. Un giorno un uomo passando di lì per caso sentì la musica fermandosi ad ascoltarne il testo, commosso tornò al villaggio per parlare con il padre del ragazzo. Gli domandò se fosse sicuro che il figlio venisse nutrito e accudito a dovere dalla matrigna. Il padre era sicuro che fosse così perché ogni volta che tornava a casa trovava il figlio con la bocca sporca di olio. L'uomo gli raccontò della canzone del ragazzo mettendo in dubbio le sue convinzioni e spingendolo ad ascoltare lui stesso le parole del figlio. Il padre acconsentì di ascoltarlo in segreto.

CANZONE DI UN RAGAZZO TRISTE

Gente guardate cosa succede a me

Perché io non ho la mia mamma

Per questo in famiglia mi maltrattano

Non mangio

*Non bevo
Io vado nei campi
A coltivare
Vado al fiume
Porto l'acqua a casa
Faccio la spesa
Cucino io
Dopo aver cucinato non mangio io
Usa l'olio per sporcarmi la bocca
Danno cibo ad altri
E sporcano la mia bocca con l'olio
Così la gente dice che ho mangiato
Ma io no ho mangiato
Non ho bevuto
Non ho mangiato
Non ho bevuto
Non ho mangiato
Non ho bevuto
Non ho mangiato
Non ho bevuto*

Sentendo la triste storia decise che il giorno seguente avrebbe solamente finto di andare al lavoro, nascondendosi invece nella casa dei vicini per capire

cosa accadesse veramente nella sua famiglia. Così fece e vide che, dopo aver cucinato, le sole a mangiare erano madre e figlia, mentre al ragazzo veniva solamente sporcata la bocca d'olio. Il padre sentì le minacce della donna al figlio per mantenere il segreto e preso dalla rabbia uscì dal suo nascondiglio affrontando la moglie. La donna spaventata confessò ogni cosa compreso l'omicidio della prima moglie. Il marito sconvolto da tutto il male commesso dalla donna la cacciò di casa e decise di prendersi cura dei suoi due bambini da solo senza mai più sposarsi.

La Chanson Du Garçon Triste

Il y avait un homme avec deux épouses. La première épouse a eu un fils, tandis que la deuxième épouse a eu une fille. Selon la tradition, à la mort du père, le fils aurait tout hérité. Ainsi, la deuxième épouse, ne pouvant pas tuer le fils voulait tuer la mère de l'enfant. Après l'avoir tuée, il a commencé à maltraiter le garçon: il l'a envoyé travailler dans les champs, faire les courses et faire d'autres commerces dans la rue et, entre-temps, il ne lui a jamais donné à manger. Chaque jour, le garçon, après les courses, cuisinait pour sa famille, mais la belle-mère, après avoir nourri sa fille, l'empêchait de manger en se salissant la bouche avec de l'huile, de sorte que le père pensait qu'il avait également mangé. Il l'a menacé en lui disant que s'il disait à son père la vérité il le tuerait. Le garçon a grandi et, alors qu'il allait travailler dans les champs, il a chanté une chanson qui racontait son histoire. Un jour, un homme qui passait par hasard a entendu la musique s'est arrêté pour écouter la tension et est retourné au village pour parler avec le père du garçon. Il lui a

demandé s'il était sûr que son fils était nourri et pris en charge par sa belle-mère. Le père était certain que c'était parce que chaque fois qu'il rentrait chez lui, il retrouvait son fils avec la bouche couverte d'huile. L'homme lui a parlé de la chanson du garçon qui remettait en question ses croyances et le poussait à écouter les paroles de son fils. Le père accepta de l'écouter en secret.

CHANSON D'UN GARÇON SAD

Les gens, regarde ce qui m'arrive

Parce que je n'ai pas ma mère

Pour cette raison, ils me maltraitent dans la famille

Je ne mange pas

Je ne bois pas

Je vais aux champs

Cultiver

Je vais à la rivière

J'apporte de l'eau à la maison

Je fais les courses

Je cuisine

Après avoir cuisiné je ne mange pas

Utiliser de l'huile pour me salir la bouche

Ils donnent à manger aux autres

Et ils salissent ma bouche avec de l'huile

Alors les gens disent que j'ai mangé

Mais je n'ai pas mangé

Je n'ai pas bu

Je n'ai pas mangé

Je n'ai pas bu

Je n'ai pas mangé

Je n'ai pas bu

Je n'ai pas mangé

Je n'ai pas bu

En entendant la triste histoire, il décida que le lendemain, il ne ferait que prétendre d'aller au travail et il se cacherait chez le voisin pour comprendre ce qui se passait réellement dans sa famille. Alors il l'a fait et a vu qu'après la cuisson les seules à manger étaient mère et fille alors que le garçon était juste en train de se salir la bouche d'huile. Le père a entendu les menaces de sa femme envers son fils de garder le secret et pris par la colère il sorti de sa cachette face à sa femme. La femme effrayée a tout avoué, y compris le meurtre de la première femme. Le mari, bouleversé par tout le mal commis par la femme, l'a

chassée de son domicile et a décidé de prendre soin de ses deux enfants seul sans jamais se remarier.

Song Of A Sad Boy

There was a man with two wives. The first wife had a son, while the second wife had a daughter. According to tradition, at the death of the father it would have been the son to inherit everything, so the second wife knowing that he wanted to kill him, she has killed the mother of the child. After killing her she began to mistreat the boy: she sent him to work in the fields, to do the shopping and other trade in the street and in the meantime she never gave him food. Every day the boy, after the shopping, cooked for the family, but the stepmother, after feeding her daughter, prevented him from eating rub his mouth with oil so that the father will think that he too had eaten. He threatened him by telling him that if he told his father the truth she would kill him. The boy grew up and while he went to work in the fields he sang a song that talk about his story. One day a man passing by chance heard the music stopping to listen to the tense, moved back to the village to talk with the boy's father. He asked him if he was sure his son was fed and looked after by his stepmother. The father was sure because every time he came home

he found his son with his mouth soiled with oil. The man told him about the boy's song questioning his beliefs and pushing him to listen to his son's words. The father agreed to listen to him in secret.

SONG OF A SAD BOY

*People, look what happens to me
Because I don't have mother
For this reason they mistreat me in my family
I do not eat
I do not drink
I go to the fields
To cultivate
I go to the river
I bring water home
Do the shopping
I cook
After cooking I do not eat
Use oil to get my mouth dirty
They give food to others
And they dirty my mouth with oil
So people say I ate
But I did not eat
I did not drink*

I did not eat

I did not drink

I did not eat

I did not drink

I did not eat

I did not drink

Hearing the sad story, he decided that the following day he would only pretend to go to work, hiding instead in the neighbors' house to understand what really happened in his family. So he did and saw that after cooking the son would not eat were mother and the daughter eat and the wife would rub the mouth with oil. The boy's father heard the woman's threats to his son to keep the secret and took anger out of his hiding place facing his wife. The frightened woman confessed everything including the murder of the first wife. The husband was upset by all the evil committed by the woman, drove her away from home and decided to take care of his two children alone without never marrying again.

Cântecul băiatului trist

A fost odată ca niciodată un bărbat care avea două soții. Prima soție i-a dăruit acestuia un băiat, iar cea de-a doua soție o fiică. Din cauza tradiției că dacă soțul murea, primul băiat născut avea să primească tot, iar cea de-a doua soție a decis să îl omoare pe băiat numai că din greșeală aceasta a ucis-o pe prima soție. După isprava făcută cea de-a doua soție a început să se comporte foarte urât cu băiatul punându-l la tot felul de treburi. Aceasta nu îi dădea de mâncare, dar îl murdărea la gură de ulei așa încât tatăl băiatului să creadă că acesta primea de mâncare. Băiatul știind că dacă spune ceva tatălui său cea de-a doua soție avea să îl omoare și alesese să tacă și să se supună acestia. În timp ce băiatul muncea câmpul un bărbat fiind în trecere l-a auzit cântându-și povestea tristă ceea ce l-a făcut să se duca la tatăl băiatului spunându-i tot. Tatăl băiatului nu era ușor de convins dar în cele din urmă fusese de acord să afle care era adevărul. A doua zi acesta a auzind cântecul băiatului s-a întristat foarte mult.

CÂNTECUL BĂIATULUI TRIST

Oameni buni, uitați-vă,

*Din cauză că nu am mamă
Soția tatălui meu nu mă lasă
Să beau și să mănânc
În schimb muncesc toată ziua,
Mă duc apoi la râu
Și aduc apă acasă
Iar apoi ma apuc să gătesc
Dar eu nu am voie să mănânc
Folosește uleiul pentru a mă murdari la gură
Și așa tata crede că eu am mâncat*

Tatăl băiatului a decis mai apoi să se ascundă în casa vecinilor pentru a vedea dacă cele spuse în cântec sunt adevărate și spre surprinderea sa a văzut cum soția sa îl murdărea la gură pe băiat de ulei. Acesta a ieșit din casa vecinilor și hotărât să se ducă direct acasă pentru a discuta cu soția sa. Soția văzându-l furios a decis să recunoască tot ce îi făcea băiatului și fusese alungată de acasă. Tatăl băiatului în acest fel el a putut avea grijă liniștit de cei doi copii ai săi.

أغنية الفتى الحزين

كان هناك رجل مع زوجتين. أنجبت الزوجة الأولى ابناً ، بينما أنجبت الزوجة الثانية ابنة. وفقاً للتقاليد ، كان موت والده هو الابن الذي يرث كل شيء ، وبالتالي إرادات الزوجة قتله ، لم تنجح من ذلك في قتل والدة الطفل. بعد قتلها ، بدأت تسيء إلى الصبي ، وأرسلته للعمل في الحقول ، للقيام بالتسوق وغيرها من الأعمال التجارية في الشارع وفي الوقت نفسه لم تعتنه أي شيء لتناوله. كل يوم بعد التسوق ، كان الصبي يطبخ للعائلة ، لكن زوجة الأب ، بعد إطعام ابنتها ، منعتهم من أكل ، فمه المتسخ بالزيت حتى يعتقد والده أنه أكل أيضاً. هددته بإخباره أنه إذا أخبر والده بالحقيقة فسوف تقتله . نشأ الولد وبينما هو ذاهب للعمل في الحقول غنى أغنية تروي قصته. في أحد الأيام سمع رجل يمر بهم بالصدفة الموسيقي ، وانتقل إلى القرية للتحدث مع والد الصبي. سألته إذا كان متأكداً من أن ابنه قد تم إطعامه ورعايته بشكل صحيح من قبل زوجة الأب. كان الأب على يقين من أن الأمر كان كذلك لأنه في كل مرة يعود إلى المنزل وجد ابنه فمه متسخ بالزيت. أخبره الرجل عن أغنية الصبي ، وشكك في قناعاته وحثه على الاستماع إلى كلمات ابنه بنفسه. وافق الأب على الاستماع إليه سرّاً..

أغنية الفتى الحزين

الناس يراقبون ما يحدث لي
لأن ليس لدي أي

هذا هو السبب في أنهم يسيئون إلي في العائلة
أنا لا آكل

أنا لا أشرب
أذهب إلى الحقول
لزراعة
أذهب إلى النهر
أحضر الماء إلى المنزل
أفعل التسوق
أنا أطبخ
أنا لا آكل بعد الطهي
استخدام الزيت لتمسخ فمي
يعطون الطعام للآخرين
وقذرة فمي بالزيت
لذلك يقول الناس أكلت
لكنني لم آكل
لم اشرب
لم اكل
لم اشرب
لم اكل
لم اشرب
لم اكل
لم اشرب

عند سماع القصة الحزينة ، قرر أنه في اليوم التالي سيتظاهر فقط بالذهاب إلى العمل ، بدلاً من ذلك يختبئ في منزل الجيران لفهم ما كان يحدث بالفعل في أسرته. هكذا فعل ورأى أنه بعد طهي الطعام ، كان

الوالدان الوحيدان تتناولوا الطعام هما الأم وابنتها ، بينما لطخ الصبي فمه بالزيت. سمع الأب تهديدات المرأة لابنه للحفاظ على السر ، وفي غضبه خرج من مكان اختبائه في مواجهة زوجته. اعترفت المرأة الخائفة بكل شيء بما في ذلك قتل زوجته الأولى. أزعجته كل الشرور التي ارتكبتها المرأتان أخرجها من المنزل وقرر رعاية طفليها وحدهما دون أن تتزوج.

Пісня Сумного Хлопчика

Був собі один чоловік з двома дружинами. У першої дружини був син, а у другої дружини була дочка. За традицією, після смерті батька син повинен був успадковувати усе його майно, тому друга дружина, знаючи про це, хотіла вбити хлопця, але їй це не вдалося і, замість цього, вона вбила матір дитини. Після вбивства вона почала дуже погано поводитися з хлопчиком: посилала його працювати у полі, робити покупки та торгувати на вулиці, не давши йому, між тим, ніколи нічого поїсти. Щодня після покупок хлопчик готував їжу для всієї сім'ї, а мачуха, нагодував свою доньку, не давала йому їсти, а лише забруднювала йому рот олією так, щоб батько подумав, що він теж їв, погрожуючи йому, що, якщо він розкаже батькові правду, вона його вб'є. Хлопчик зростав та завжди дорогою до поля, співав пісню, у якій розповідав свою історію. Одного разу чоловік, проходячи повз, випадково почув музику, зупинився, щоб послухати слова та, розчулений, повернувся у село, щоб поговорити з батьком хлопчика. Він запитав його, чи був той

впевнений, що мачуха годує та доглядає належним чином за його сином. Батько був упевнений, що це було так, тому, що кожен раз, коли він приїжджав додому, він бачив рот свого сина забруднений олією. Чоловік розповів йому про пісню хлопчика, змусивши засумніватися у його переконанні і закликав його послухати самому слова сина. Батько погодився підслухати пісню таємно.

ПІСНЯ СУМНОГО ХЛОПЧИКА

Люди, подивіться, що відбувається зі мною

В мене немає матері

Тому моя сім'я погано поводить ся зі мною

Я не їм

Я не п'ю

Я йду у поле

Сіяти

Я йду до річки

Несу воду до дому

Роблю покупки

Та готую їжу

Після приготування я її не їм

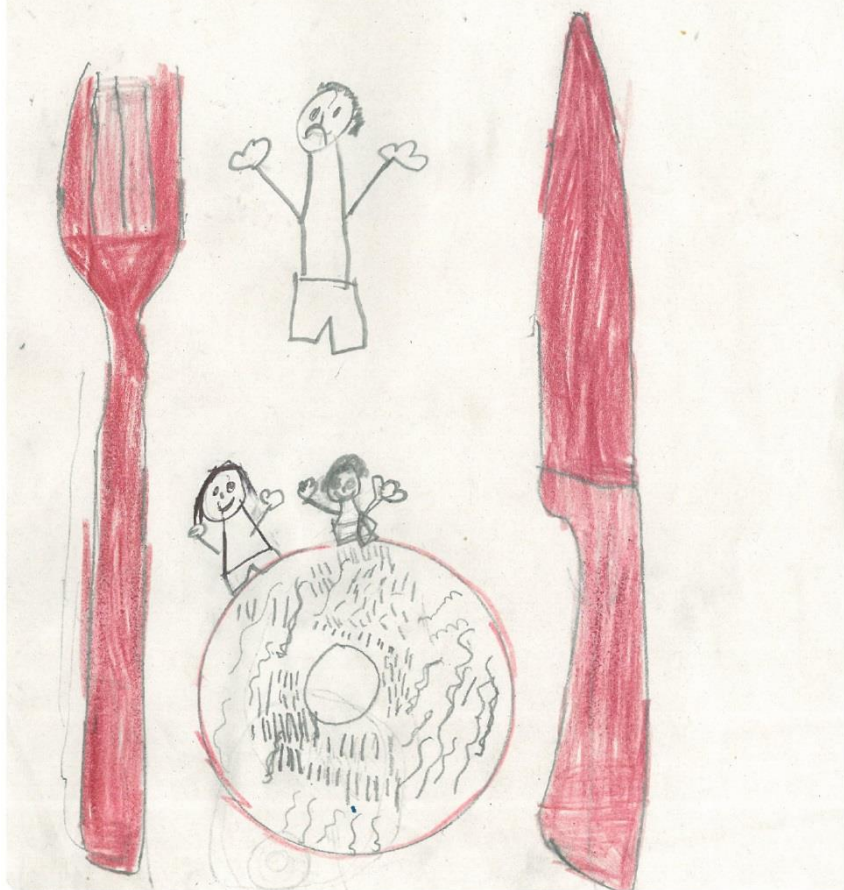
Вживають олію, щоб забруднити мені рота

*Дають їжу іншим
Та забруднюють мій рот олією
По ім усі кажуть, що я поїв
Та я не їв
Я не пив
Я не їв
не пив
Я не їв
Та не пив*

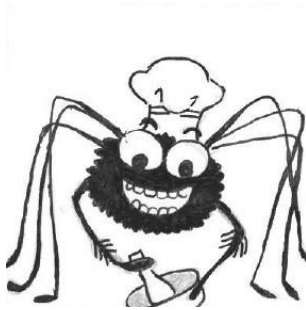
Почувши сумну історію, батько вирішив, що наступного дня він лише прикинеться, що пішов на роботу, замість цього сховається у будинку сусідів, щоб зрозуміти, що насправді відбувається в його сім'ї. Так він і зробив та побачив, що після приготування їжі єдиними, хто поїв, були матір та донька, а хлопчику, тим часом, тільки замазали рот олією. Батько почув загрози жінки своєму синові, щоб той зберігав таємницю, і в гніві вийшов зі своєї схованки назустріч своїй дружині. Перелякана жінка зізналася у всьому, навіть у вбивстві першої дружини. Чоловік засмучений всім тим злом, що вчинила жінка, вигнав її з дому,

вирішивши самостійно піклуватися про своїх двох дітей і ніколи більше не одружуватись.

ALESSIA

TOGO (Pélagie)

Ricetta Per Un Disastro

Cantore: «Ascoltate tutti questa storia!»

Tutto il pubblico: «Raccontaci la storia!»

Cantore: «C'era una volta un ragno che con la sua famiglia viveva in un villaggio dove ogni giorno si mangiava il fufu, ma dopo qualche mese di siccità ci fu una grande carestia. Fortunatamente avevano messo un poco di cibo da parte, ma il ragno essendo furbo, si rese conto che il cibo non sarebbe bastato per tutti, allora decise di inscenare la propria morte. Da sempre diceva a sua moglie che per il proprio funerale avrebbe voluto che mettessero nella sua tomba gli utensili da cucina ed il cibo che lui tanto amava. Quindi il giorno che decise di fingersi morto

ricordò alla moglie il suo ultimo desiderio. Andò da uno sciamano che gli preparò un farmaco d'erbe che l'avrebbe fatto dormire per dodici ore, preso il farmaco tornò a casa, finse di stare male ed infine inscenò la propria morte. Gli fecero un grande funerale esaudendo il suo desiderio di avere con sé nella tomba tutti gli utensili da cucina e gli ingredienti per cucinare. Una volta che tutti se ne furono andati l'effetto del farmaco terminò ed il ragno si svegliò. Allora prese il fornello e gli ingredienti cominciando a cucinare la zuppa, intanto mentre pestava il fufu nel mortaio in legno cantava:

kplugudu (Clump)

kplugudu (Clump)

kplugudu (Clump)

founo bé vi wo dzona lo (La mia famiglia è stupida)

kplugudu (Clump)

kplugudu (Clump)

kplugudu (Clump)

founo bé vi wo dzona lo

massé kplugudu, massé daliba slurp (La mia famiglia è stupida. Ascolta il clump, ascolta il mescolio slurp)

Questo cantava il ragno pestando il fufu, unendolo alla la zuppa ed infine mangiandoselo ogni notte. L'astuto ragno si svegliava di notte per cucinare e dormiva di giorno in modo che nessuno lo scoprisse. Dopo un mese, la moglie ed i figli allo stremo della fame decisero di recuperare il cibo seppellito assieme al ragno così lo scoprirono a cucinare fufu. Il ragno venne bandito per sempre dal villaggio e da quel momento in poi visse sempre solo e nascosto nella foresta.»

Recette Pour Un Désastre

Griot: «Écoutez tous cette histoire»

Le public : «Raconte nous l’histoire»

Griot : «Il était une fois une araignée qui vivait avec sa famille dans un village où on mangeait du fufu tous les jours, mais après quelques mois de sécheresse il y a eu une grande famine dans tout le village. Heureusement ils avaient une réserve de nourriture, mais l’araignée étant malin s’est rendu compte que la réserve ne suffirait pas pour toute la famille, alors il décida de mettre en scène sa propre mort. Il disait toujours à sa femme qu’il aimerait pour ses funérailles avoir des ustensiles de cuisine et de la nourriture qu’il aime dans sa tombe. Donc le jour de la mise en scène de sa mort il rappela à sa femme son dernier souhait. Il alla chez un chamane qui lui prépara une potion d’herbe pour le faire dormir pendant douze heures de temps, après avoir pris la potion il retourna à la maison en faisant semblant de se sentir mal et mit en scène sa mort. Il lui fut destiné de grandes funérailles en exauçant aussi son dernier souhait d’avoir dans sa tombe des ustensiles de cuisine et des ingrédients pour cuisiner. Une fois les

funérailles finis et tout le monde parti, l'effet de la potion s'estompa et l'araignée se réveilla. Il prit alors le fourneau et les ingrédients pour préparer la sauce et pendant qu'il pilait le fufu dans le mortier il chantait :

Kplugudu (Clump)

Kplugudu (Clump)

Kplugudu (Clump)

founo bé vi wo dzona lo (Ma famille est stupide)

kplugudu (Clump)

kplugudu (Clump)

kplugudu (Clump)

founo bé vi wo dzona lo

massé kplugudu, massé daliba slurp (Ma famille est stupide. Écoute le clump, écoute le bruit du mélange slurp)

L'araignée chantait cette chanson chaque fois qu'il pilait le fufu et le mangeait avec la sauce. Il dormait donc de jour et se réveillait la nuit pour ne pas se faire découvrir des habitants du village. Après un mois, sa femme et ses enfants mourant de faim décidèrent de récupérer la nourriture dans la tombe de l'araignée, une fois la nuit tombée, ainsi ils le

découvrirent entrain de piler du fufu. L'araignée fut banni pour toujours du village et depuis ce jour il vit seul et caché dans la forêt.»

Recipe For Disaster

Storyteller: «Listen to all this story!»

All the public: «Tell us the story!»

Storyteller: «Once upon a time there was a spider whose family lived in a village where the fufu was eaten every day, but after a few months of drought there was a great famine. Fortunately they had put a little food aside, but the spider being smart, he realized that food would not be enough for everyone, so he decided to fake his own death. He had always told his wife that for his own funeral he would have liked to put in his grave the kitchen utensils and the food that he loved so much. So the day he decided to pretend to be dead he reminded his wife of his last wish. He went to a shaman who prepared him an herbal drug that would make him sleep for twelve hours, took the drug he returned home, pretended to be ill and finally staged his own death. They made a great funeral by fulfilling his desire to have all the kitchen utensils and cooking ingredients in his grave. Once everyone was gone the effect of the drug ended and the spider woke up. Then he took the stove and the ingredients starting to cook the soup,

while he was pounding the fufu in the wooden mortar he sang:

Kplugudu (clump)

Kplugudu (clump)

Kplugudu (clump)

founo bé vi wo dzona lo (My family is stupid)

kplugudu (clump)

kplugudu (clump)

kplugudu (clump)

founo bé vi wo dzona lo

massé kplugudu, massé daliba slurp (My family is stupid. Listen to the clump, listen to the mix slurp)

This sang the spider by pounding the fufu, mixing it with the soup and finally eating it every night. The cunning spider woke up at night to cook and slept during the day so that no one would find out. After a month, his wife and children hungry decided to recover the food buried with the spider so they discovered him to cook fufu. The spider was banished from the village forever and from then he lived alone and hidden in the forest.»

Rețeta dizastrului

Povestitorul

-Ascultați cu toții această poveste!

Copiii

-Spune-ne povestea te rugăm!

Povestitorul

-A fost odata ca niciodată un păianjen care trăia împreună cu familia sa într-un oraș în care cu toții mâncau fufu. Din păcate după o perioadă a încetat să mai plouă și a fost o secetă mare. Din fericire familia păianjenului a păstrat câteva rezerve deoparte, dar păianjenul fiind mai hoț din fire, într-o zi a dat peste rezervele familie sale și a decis să își însceneze propria moarte. Dintotdeauna spusese soției sale că atunci când v-a avea să moară dorea ca să i se puna în sicriul său ustensile de bucătărie și mâncarea lui preferată. Așadar când ziua cea mare a sosit el i-a reamintit soției sale de ultimele sale dorințe, iar apoi s-a dus la un șaman pentru a procura anumite ierburi care îl vor face să doarmă pentru douăsprezece ore. Întorcându-se acasă acesta s-a prefăcut că îi este foarte rău și și-a înscenat moartea. Familia sa fiind foarte îndurerată i-a organizat acestuia o

Înmormântare mare und eau venit toți cunoscuții și îndeplinindu-i ultimile dorințe. După terminarea înmormântării efectul amestecului de plante s-a dus, iar păianjenul se trezi. Imediat ce planul său a dat roade a început să își prepare de mâncare zdrobind fuful în timp ce cânta:

kplugudu(Clump)

kplugudu(Clump)

kplugudu(Clump)

founo bé vi wo dzona lo (Mi-am păcălit familia)

kplugudu(Clump)

kplugudu(Clump)

kplugudu(Clump)

founo bé vi wo dzona lo

massé kplugudu, massé daliba slurp (Mi-am păcălit familia. Ascultă clumpul, Ascultă amestecul slurp)

Asta cânta păianjenul în timp ce amesteca fuful în supă și mâncând în fiecare noapte. Păianjenul se trezea în fiecare noapte pentru a găti și mânca, iar pe timpul zilei dormea ca în acest mod să nu îl prindă nimeni. După aproximativ o lună, soția și copiii copleșiți din cauza lipsei de mâncare s-au decis să recupereze mâncarea risipită din sicriul păianjenului

ca să o poată găti, numai că atunci când au văzut că aproape tot fuful dispăruse, și-au dat seama de escrocheria păianjenului și l-au alungat de acasă. Păianjenul s-a adăpostit în pădure din cauza rușinii sale, unde mai târziu acest loc i-a devenit ca o casă.

وصفة للكراثة

قائد جوقة الترتيل: «استمع إلى كل هذه القصة!»

الجمهور كله: «أخبرنا عن القصة!»

الراوي: «ذات مرة كان هناك عنكبوت كان يعيش مع عائلته في قرية كان يأكل فيها فوفو كل يوم ، ولكن بعد بضعة أشهر من الجفاف ، كانت هناك مجاعة كبيرة. لحسن الحظ وضعوا القليل من الطعام جانبا ، ولكن العنكبوت مأكرة ، أدرك أن الطعام لن يكون كافيا للجميع ، لذلك قرر أن ينهي وفاته. لقد أخبر زوجته دائما أنه في جنازته أراد أن يضعوا أواني المطبخ والطعام الذي كان يحبه كثيرا في قبره. لذلك في اليوم الذي قرر فيه التظاهر بأنه ميت ، ذكر زوجته برغبته الأخيرة. ذهب إلى شامان أعد له دواء اعشاب من شأنه أن يجعله ينام لمدة 12 ساعة ، واستعاد الدواء إلى المنزل ، وتظاهر بأنه مريض ، وأخيراً زيف وفاته. لقد قدموا له جنازة عظيمة منح رغبته في الحصول على جميع أدوات المطبخ ومكونات الطهي في قبره. وبمجرد انتهاء الجميع من تأثير الدواء ، استيقظ العنكبوت. ثم أخذ الموقد والمكونات وبدأ في طهي الحساء ، بينما كان يقصف الفوفو في مدافع الهاون الخشبي الذي غناه:

kplugudu

(أجمة)

Kplugudu

(أجمة)

Kplugudu

(أجمة)

founo bé vi wo dzona lo

(عائلي غبية)

Kplugudu

(أجمة)

Kplugudu

(أجمة)

Kplugudu

(أجمة)

founo bé vi wo dzona lo

massé kplugudu, massé daliba slurp

(عائلي غبية)

استمع إلى المجموعة ، استمع إلى الضجة)

غنى هذا العنكبوت بقصف الفوفو ، وضمه إلى الحساء وأخيراً أكله كل ليلة. استيقظ العنكبوت الماكرة في الليل ليطبخ وينام خلال النهار حتى لا يكتشفها أحد. وبعد شهر ، قررت زوجته وأطفاله في نهاية الجوع استرداد الطعام المدفون مع العنكبوت حتى اكتشفوه لطهي الفوفو. تم نفي العنكبوت من القرية إلى الأبد ومن تلك اللحظة كان يعيش بمفرده ويختبئ في الغابة. »

Рецепт Нещастя

Співак: «Слухайте усі історію!»

Усі: «Розкажи нам історію!»

Співак: «Колись був павук, який з родиною жив у селі, де щодня їли фуфу, але після декількох місяців посухи настав великий голод. На щастя, вони відклали трохи їжі, але павук був хитрим, він зрозумів, що їжі буде недостатньо для всіх, тому він вирішив інсценувати власну смерть. Він завжди казав дружині, що на його власному похороні бажав би, щоб до нього у могилу поклали кухонний посуд і їжу, яку він так любив. Тому того дня, коли він вирішив прикинутися мертвим, він нагадав дружині про своє останнє бажання. Він пішов до шамана, який приготував йому трав'яне зілля, яке змусило б його заснути на дванадцять годин. Узявши зілля, він повернувся додому та прикинувся хворим і, нарешті, інсценував власну смерть. Йому зробили великі похорони, виконав його бажання мати у могилі кухонний посуд та усі інгредієнти, щоб куховарити. Як тільки всі пішли, дія зілля закінчилася і павук прокинувся. Тож він узяв піч та інгредієнти і почав готувати суп. Поки

він молотив фуфу в дерев'яний ступці, співав пісню:

kplugudu (Клац)

kplugudu (Клац)

kplugudu (Клац)

founo bé vi wo dzona lo (Моя сім'я нерозумна)

kplugudu (Клац)

kplugudu (Клац)

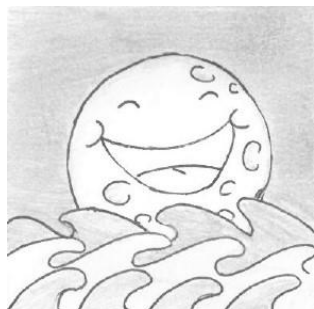
kplugudu (Клац)

founo bé vi wo dzona lo

massé kplugudu, massé daliba slurp (Почуйте цей клац-клац, вдихніть цей аромат сьорб)

Так співав павук, подрібнюючи фуфу та змішуючи його з супом, і нарешті, коштуючи свою страву кожної ночі. Хитрий павук прокидався вночі, щоб готувати та спав днем, щоб ніхто нічого не дізнався. Через місяць його дружина та діти, помираючи від голоду, вирішили повернути їжу, поховану з павуком. Та застали його за приготуванням фуфу. Павука вигнали села назавжди і з цього моменту він завжди живе один, приховуючись у лісі.»

ITALIA (Maria Teresa)

La Luna Vagabonda

Molto tempo fa il giorno era più chiaro e la notte più scura, perchè la Luna e il Sole sorgevano e tramontavano insieme. Un giorno però la Luna si stancò e decise di scendere sulla Terra. Rotolò, rotolò e rotolò ancora fino a giungere sulle rive del mare, si buttò in acqua e sorpresa disse: «Guarda com'è blu e quelle onde laggiù che giocano a nascondino come sono belle! Anch'io voglio giocare insieme a loro!». Intanto gli abitanti del mare erano in fermento...

«Abbiamo visite!» esclamarono i granchi nascondendosi sotto i sassi.

«Abbiamo visite!» ripeté l'aragosta curiosa aprendo un poco il proprio guscio per sbirciare. Tutti si chiedevano chi fosse la nuova visitatrice e la Luna si

mise a danzare. Intanto sulla terraferma tutti, guardando il cielo, si chiedevano dove fosse finita la Luna. Il Sole stanco del vagabondare della Luna le disse: «Avanti Luna è ora di tornare a casa, mi hai sentito? Stai ben attenta a non farmi arrabbiare!». Ma la Luna continuava a giocare, allora il Sole costruì una rete di stelle grande come il mare, poi chiamò i pescatori e disse loro: «Tenete questa rete e portatemi la Luna!». Subito i pescatori presero il largo con le loro barche e gettarono la rete, la Luna cercava di nascondersi in fondo al mare, ma i pesci che ubbidivano al Sole la spinsero verso l'alto e lei fu costretta a mettere fuori la testa, allora la rete la imprigionò e gli uccelli la sollevarono portandola dal Sole. Arrabbiatissimo il Sole incatenò la Luna al cielo e le disse: «Tu salterai fuori solo la notte, mentre io sorgerò di giorno così non ti rivedrò mai più!». Voltandosi il Sole se ne andò a dormire, ma si era sporcato con un po' di polvere della Luna che cadde sul Mar dei Caraibi, è per questo che le sue acque al buio si illuminano tanto che ai pescatori non serve la lanterna. Chi si bagna in quelle acque deve fare attenzione che la magia della Luna non gli rimanga

addosso per sempre, è in questo modo che molti tra i saggi sono diventati lunatici.

La Lune Vagabonde

Il y a bien longtemps, le jour était plus clair et la nuit plus sombre, car la Lune et le Soleil se levaient et se couchaient ensemble. Mais un jour, la Lune se fatigua et décida de descendre sur Terre. Roula, roula et roula encore jusqu'à ce qu'il atteigne les rivages de la mer, se jeta à l'eau et dit: «Regardez comme il est bleu et ces vagues qui jouent là-bas jouent à cache-cache, comme elles sont belles! Je veux aussi jouer avec eux!». Pendant ce temps, les habitants de la mer étaient dans la tourmente...

«Nous avons des visites!» S'écrièrent les crabes en se cachant sous les pierres.

«Nous avons des visites!» Répète le homard curieux, ouvrant un peu sa coquille pour jeter un coup d'œil. Tout le monde se demandait qui était le nouveau visiteur et la Lune s'est mise à danser. Pendant ce temps, sur le continent, tout le monde, regardant le ciel, se demandait où la Lune s'était terminée. Le soleil fatigué de l'errance de la lune lui dit: «Allez Lune, il est temps de rentrer à la maison, tu m'as entendu? Attention à ne pas me mettre en colère!». Mais la Lune continuait à jouer, puis le soleil a

construit un réseau d'étoiles de la taille de la mer, puis appel les pêcheurs et leur dit: «Tenez ce filet et apportez-moi la Lune!». Immédiatement les pêcheurs ont embarqué avec leurs bateaux et ont jeté le filet, la Lune a essayé de se cacher au fond de la mer, mais les poissons qui obéissaient au soleil l'ont poussée vers le haut et elle fût contrainte à mettre la tête dehors, puis le filet l'a emprisonnée et les oiseaux l'ont soulevée pour la ramener au soleil. Très en colère, le soleil a enchaîné la Lune au ciel et lui dit : «Tu ne sortiras que la nuit, tandis que je me lèverai le jour et que je ne te reverrai plus jamais!». Quand le soleil s'est tourné, il s'est endormi, mais il s'est sali avec la poussière de la lune qui est tombée sur la mer des Caraïbes. C'est pourquoi ses eaux dans la pénombre éclairent tellement que les pêcheurs n'ont pas besoin de lanterne. Ceux qui se baignent dans ces eaux doivent veiller à ce que la magie de la Lune ne leur reste pas éternellement, c'est ainsi que de nombreux sages sont devenus Lunatiques.

The Errant Moon

Long time ago the day was clearer and the night darker, because the Moon and the Sun rose and set together. But one day the Moon got tired and decided to go down to Earth. He rolled, rolled and rolled again until he reached the shores of the sea, threw himself into the water and said: «Look how blue he is and those waves down there playing hide-and-seek as they are beautiful! I also want to play with them!». Meanwhile the inhabitants of the sea were in turmoil ...

«We have visits!» The crabs exclaimed, hiding under the stones.

«We have visits!» Repeated the curious lobster, opening its shell a little to peek. Everyone wondered who the new visitor was and the Moon began to dance. Meanwhile on the mainland everyone, looking at the sky, wondered where the Moon had ended. The Sun tired of the wandering of the Moon said to her: «Come on Moon, it's time to go home, did you hear me? Be careful not to make me angry!». But the Moon continued to play, then the Sun built a network of stars the size of the sea, then called the fishermen

and said to them: «Hold this net and bring me the Moon!». Immediately the fishermen set sail with their boats and threw the net, the Moon tried to hide itself at the bottom of the sea, but the fish that obeyed the Sun pushed it upwards and she was forced to put her head out, then the net imprisoned her and the birds lifted her up bringing her from the Sun. Very angry the Sun chained the Moon to the sky and told her: «You will jump out only at night, while I will rise in the day so I will never see you again!». As the Sun turned, he went to sleep, but he got dirty with some dust from the Moon that fell on the Caribbean Sea, that's why its waters in the dark light up so much that fishermen don't need a lantern. Those who bathe in those waters must be careful that the magic of the Moon does not remain on them forever, it is in this way that many of the wise have become lunatics.

Luna plimbăreață

Cu mult timp în urmă când ziua era mai luminoasă, iar noaptea era mai întunecată, Soarele și Luna stăteau unul lângă celălalt pe cer. Într-o zi, Luna s-a plictisit și a decis să coboare pe Pământ. Se rostogoli și iar se rostogoli până când ajunse la mare:

-Ia te uită cât de albastră este! Cât de frumoase sunt undele făcute de apă! Vreau și eu să mă joc cu ele!

Între timp locuitorii mării erau foarte agitați...

-Avem un musafir! Strigând racii care se ascundeau sub pietre.

-Avem un musafir! Zise homarul în timp ce se apropia curios.

Cu toții se întrebau cine este noul vizitator, în timp ce Luna începea să danseze. Soarele obosit de plimbările Lunii a început să strige la ea:

-E timpul să te întorci acasă, m-ai auzit? Dar Luna continuă să se joace. Văzând acestea Soarele construi o plasă mare de stele și le spuse pescarilor să o întindă pe mare. Pescarii făcuseră ce le-a spus Soarele și cu ajutorul bărcilor au întins plasa, dar Luna încercă să se ascundă pe fundul mării. Iubind Soarele, peștii din apă au împins-o pe Luna la suprafață, iar

aceasta ieși cu capul la suprafață. Prorumbeii prinseră cu ciocul plasa în care era Luna captivă și au dus-o la Soare. Supărat, acesta spuse:

-Tu vei ieși pe cer noaptea, în timp ce eu voi fi doar ziua! Fără a mai spune altceva, Soarele plecă la culcare, dar se murdărise cu puțin praf de la Lună care căzuse peste Marea din Caraibe.

Praful de Lună făcea ca marea să strălucească noaptea astfel încât pescarii nu mai aveau nevoie de lanterne. Cine se scaldă în acea mare trebuie să fie atent ca magia Lunii să nu îi vrăjească pentru totdeauna astfel încât să devină lunatici.

القمر الطويل

منذ وقت طويل كان اليوم أكثر وضوحًا والظلام أكثر قتامة ، لأن القمر والشمس قد ارتقيا وتجمعوا معًا. لكن في يوم من الأيام ، تعب القمر وقررت النزول إلى الأرض. لقد تدحرج ولف ولف مرة أخرى حتى وصل إلى شواطئ البحر ، وألقى بنفسه في الماء وقال: "انظروا كيف يكون لونه الأزرق وتلك الموجات الموجودة هناك تختبئ وتسعى لأنها جميلة! أنا أيضا أريد أن ألعب معهم!". في هذه الأثناء كان سكان البحر في حالة اضطراب ...

"لدينا زيارات! صاح السلطعون ، يختبئ تحت الحجارة.

"لدينا زيارات! كرر جراد البحر الغريب ، وفتح قوقعة قليلا إلى نظرة خاطفة. تساءل الجميع من كان الزائر الجديد وبدأ القمر في الرقص. في هذه الأثناء ، تساءل الجميع ، في البر الرئيسي ، عن المكان الذي انتهى فيه القمر. قالت لها الشمس التي سئمت من تجول القمر: "هيا يا قمر ، حان وقت العودة إلى المنزل ، هل سمعتني؟" احرص على ألا تغضبني! «. لكن القمر استمر في اللعب ، ثم بنى الشمس شبكة من النجوم بحجم البحر ، ثم دعا الصيادين وقال لهم: "امسك هذه الشبكة واحضر لي القمر! «. على الفور قام الصيادون بالإبحار بقواربهم وألقوا الشباك ، وحاول القمر إخفاء نفسه في قاع البحر ، لكن الأسماك التي أطاحت بالشمس دفعتها للأعلى واضطرت إلى إخراجها من الرأس ثم حبسها الصافي ورفعتها الطيور وهي تجلبها من الشمس. غاضب جدًا من الشمس بالسلاسل إلى القمر وأخبرها: «سوف تقفز فقط في الليل ، بينما سأرتفع في النهار حتى لا أراك مجددًا!». مع تحول الشمس ، ذهب للنوم ، لكنه شعر بالسخنة مع

بعض الغبار من القمر الذي سقط على البحر الكاريبي ، وهذا هو
السبب في مياهها في ضوء الظلام حتى أن الصيادين لا يحتاجون إلى
فانوس. أولئك الذين يستحمون في تلك المياه يجب أن يكونوا حذرين
من أن سحر القمر لا يبقى عليهم إلى الأبد ، وبهذه الطريقة أصبح
الكثير من الحكماء مجنونين.

Блукаючий Місяць

Давним-давно день був більш ясним, а ніч темнішою, тому що Місяць і Сонце сходили та заходили разом. Але одного разу Місяць втомився і вирішив спуститися на Землю. Котився він, котився доки не досягнув берегів моря. Кинувся у воду і здивований каже: «Подивіться, яка вона синя, і ті хвилі там, що грають в хованки, вони прекрасні! Я також хочу грати з ними!». Тим часом мешканці моря були в сум'ятті ...

«Маємо гостей!» Вигукували краби, ховаючись під камінням.

«Маємо гостей!» Повторював зацікавлений омар, ледве висунувшись зі своєї раковини, щоб роздивитися нишком. Всі дивувалися, хто цей новий відвідувач, і Місяць почав танцювати. Тим часом на суші кожен, дивлячись на небо, запитував, де це подівався Місяць. Сонце, втомлене від походеньок Місяця, каже йому: «А ну, Місяць, час йти додому, ти мене чуєш? Обережно, не зли мене!». Та місяць продовжував гратися, тож Сонце сплело мережу із зірок величиною з море, покликало рибалок та й каже

їм: «Візьміть цю мережу та принесіть мені Місяць!». Відразу ж рибалки вирушили в плавання зі своїми човнами та закинули мережу. Місяць спробував сховатися на дні моря, але риба, що слухалася Сонця, підштовхнула його вгору, і він був змушений висунути голову. Після чого мережа захопила його, а птахи підняли її та віднесли до Сонця. Дуже розлючене Сонце прикувало Місяць до неба і сказало йому: «Ти будеш виходити тільки у ночі, а я, тим часом, світитиму тільки днем, щоб ніколи тебе більше не бачити». Повернувшись, Сонце пішло спати, але воно трохи забруднилося місячним пилом, що впала у Карибське море, тому його води в темряві світяться настільки, що рибалки не потребують навіть ліхтаря. Ті, хто купаються в цих водах, повинні бути обережні, щоб чари Місяця не залишилися на них назавжди, отже саме так багато мудреців стали божевільними.

ROMANIA (Andreea)

Il Coniglio sulla Luna

era una volta un coniglio che aveva come migliore amica una tartaruga con cui giocava tutto il giorno nel bosco. Una sera rimasero più tardi del solito a guardare le stelle e la luna, chiedendosi come mai la luna, così bella, stesse sempre da sola. Così al coniglio venne l'idea di andare a tenerle compagnia, ma la tartaruga non credeva fosse una buona idea e non ne voleva proprio sapere. Passavano i giorni, ma il coniglio non faceva altro che pensare a come raggiungere la luna, così la tartaruga decise di lasciarlo stare per un po' con questa sua idea e trovò nuovi amici. Un giorno il coniglio mentre passeggiava nel bosco sentì due scoiattoli parlare di un mago

molto conosciuto per i suoi poteri, in grado di realizzare i sogni. Così il coniglio prese coraggio e decise di andare alla ricerca di questo mago. Dopo aver camminato per due giorni finalmente arrivò dal mago, gli raccontò la sua storia e dopo averlo ascoltato attentamente il mago gli disse che il suo sogno si sarebbe realizzato solo se fosse stato disposto a rinunciare a ciò che più amava. Il coniglio ci pensò per molto tempo e decise di rinunciare al gioco, non avrebbe mai più giocato, ma il mago gli disse che questo non era un sacrificio importante e lo mandò via. Tornando a casa il coniglio vide la sua amica tartaruga giocare con dei nuovi amici, triste ed arrabbiato decise di tornare di nuovo dal mago. Questa volta però tornò da lui con un sacrificio grande: rinunciare a giocare per sempre con la tartaruga. Il mago allora gli preparò una pozione. Dopo averla bevuta il coniglio ebbe davvero dei poteri: riusciva a correre così veloce da poter fare il giro del mondo per due volte. Fece un salto così forte che in meno di un giorno arrivò sulla luna. Da lì riusciva a vedere tutto ciò che accadeva sulla Terra. Contentissimo di questo suo traguardo, il suo

sguardo all'improvviso si rattristì vedendo la sua amica tartaruga camminare da sola nel bosco, era stata abbandonata dai suoi nuovi amici perché troppo lenta per poter correre e giocare insieme a loro. La tartaruga una sera, mentre era da sola e guardava le stelle, si accorse che sulla luna c'era la forma di un coniglio. Capì che il suo amico ce l'aveva fatta, così decise di andare anche lei a chiedere aiuto al mago.

Il mago chiese anche a lei un sacrificio, ma la tartaruga non avendo nulla a cui rinunciare si mise a piangere e raccontò al mago di quanto si sentisse sola senza il suo amico coniglio. A quel punto il mago dispiaciuto decise di aiutarla lo stesso. Le diede da bere la pozione magica e subito anche la tartaruga acquisì i poteri. Poteva correre veloce come mai fino ad allora ed anche lei riuscì ad arrivare sulla luna. Lì incontrò il suo amico coniglio con cui fece subito pace ed insieme iniziarono nuove avventure sulla luna. Se la notte prima di dormire guardate la luna e vi accorgete di un coniglio con le orecchie lunghe e vicino lui una tartaruga allora vuol dire che anche adesso loro sono lì che vi guardano e vi proteggono.

Le Lapin Sur La Lune

Il était une fois un lapin et une tortue. Ils étaient les meilleurs amis et ils jouaient toute la journée dans les bois toujours prêt à jouer en chantant afin de découvrir de nouveaux endroits dans les bois et le soir ils contemplaient la lune. Ils se sont toujours demandé pourquoi le soir la lune était si belle seule dans le ciel. Le lapin était obsédé par la lune et l'idée d'aller sur celle-ci afin d'être en sa compagnie était dans sa tête. La tortue ne trouvait pas que c'était une bonne idée et n'y pensa plus.

Le lapin était parti depuis plusieurs jours tout en se demandant comment il pouvait se rendre sur la lune. Il laissa la tortue seule et en traversant la forêt il rencontra d'autres animaux. Le lapin entendit deux écureuils parler d'un sorcier qui habitait au milieu de la forêt et qui était très célèbre par ses pouvoirs magiques. Courageux, le lapin marcha à travers la forêt pendant deux jours pour chercher le sorcier, et finalement le trouva. Il expliqua au sorcier qu'il voulait aller sur la lune. Le sorcier lui dit que pour cela il devait abandonner ce qu'il aimait le plus. Le lapin proposa de ne plus jouer, mais pour le sorcier

cela ne suffisait pas. Revenant à la maison le lapin s'aperçut que la tortue s'était faite de nouveaux amis et qu'elle ne lui parla même pas. Triste et en colère, le lapin retourna trouver le sorcier et lui dit qu'il était prêt à renoncer à l'amitié de la tortue comme sacrifice supplémentaire. Le sorcier commença alors à préparer la potion magique et la donna à boire au lapin qui commença à courir si vite qu'il fit deux fois le tour de la planète et d'un seul bond réussit à atteindre la lune d'où il pouvait voir tout ce qui se passait sur la planète Terre. Il jeta un coup d'œil sur son ami la tortue et remarqua qu'elle était très triste et qu'elle n'avait pas d'amis car elle était beaucoup plus lente que tous les autres animaux. Un soir, la tortue remarqua en observant le ciel que la lune était différente des autres fois. Sa forme ressemblait à une tête de lapin aux grandes oreilles. La tortue comprit tout de suite que le lapin avait réussi à atteindre la lune. La tortue parcouru pendant plus de cinq jours la forêt pour enfin trouver le sorcier pour lui demander de pouvoir lui aussi aller sur la lune. Le sorcier lui dit qu'elle devait elle aussi faire un sacrifice pour avoir droit à la potion magique. Mais la tortue lui répondit

qu'elle n'avait rien à renoncer mais qu'elle regrettait profondément d'avoir quitté le lapin. Le sorcier pris pitié de la tortue et décida de lui préparer la potion magique. Dès que la tortue avala la potion, grâce à une force surnaturelle, elle se trouva propagée sur la lune au côté de son cher ami le lapin. Ils se sont mutuellement excusés et ont commencer une nouvelle aventure sur la lune tout en regardant la planète Terre. Ainsi, chaque nuit, lorsque la lune apparaît vous pouvez voir la forme d'un lapin aux longues oreilles et d'une tortue. Ce qui signifie qu'aujourd'hui, ces deux chers amis surveillent depuis là-haut tous les êtres vivants sur la terre.

The Bunny On The Moon

Once upon a time there was two good friends: a bunny and a turtle. All day they playing, singing and search for new places in the woods, but in the late evening they lay down and watched for the stars and the moon. They asked each other how beautiful and lonely is the poor moon, and then the bunny had an idea to go to the moon and live there, but the turtle didn't liked the idea. After a few days passed the bunny kept the idea in mind about the moon and seeing this the turtle left him alone and goes to make new friends. Walking in the wood, the bunny hears two squirrels talking about a powerful mage who lives in the middle of the woods. So the bunny finds the courage to go meet the mage. After two days of walking he finally find the mage and the bunny tells to the mage that he feels pity for the moon being alone up there and that's why he wants to go up in the sky reach to the moon. The mage said that might be possible to help him but he has to make a sacrifice first. The bunny thinks a little bit and he said that he will give up to joy, but the mage tells him that's not enough. So the bunny turned home to get help from

his friend, but saw the turtle playing around with other friends and didn't want to help him. Being mad the bunny goes to mage and tells him that he's ready to give up to his friendship with the turtle. The mage make the magical potion and gave it to the bunny. After the bunny drink it the potion he felt so powerful and he start running so fast that he could run around the world twice and he jumped so hard that he arrived to the moon. Once arrived to the moon he could see all the things on Earth and he could see his best friend being lonely and sad because being so slow the turtle lost all his new friends. After a while in the night the turtle feeling so lonely she start's looking at the sky and noticed that the moon looked a little different and seeing the shape of a bunny she understood fast that his dear friend was there. So the turtle walked five days in the woods and after she find the mage he asked the same thing like the bunny. The mage told her that she has to do a sacrifice to be able to go to the moon. The turtle couldn't do any sacrifice and being so sad she told the mage that she feels sorry for the bunny being alone up there and about leaving him

when he needed the most. Seeing that the mage felt pity about the turtle and he said that he can help her. After making the potion the turtle drink it and she feels powerfull and strong, she was able to be so fast and going to the moon. When she arrived on the moon the two forgive each other and started a new adventure and watching the Earth each night. So in every night when the moon is on the sky, if you watch closely you will see a shape of bunny with long ears and beside him a turtle which means that these two dear friends keep an eye and protects the Earth.

Iepurașul De Pe Lună

A fost odată ca niciodată, un iepuraș și o broască țestoasă. Aceștia erau cei mai buni prieteni și nu făceau nimic altceva decât să se joace, să cânte și să descopere locuri noi în pădure, iar seara să stea și să privească luna. Mereu se întrebau cum de luna e atât de frumoasă, dar atât de singură noaptea pe cer. Iepurașului i s-a făcut mila de lună și îi veni în cap ideea de a se duce pe lună ca să îi țină companie. Țestoasei în schimb, nu i s-a părut o idee înțeleaptă și nu se mai gândise la aceasta. Mai multe zile la rând trecuseră, dar iepurașul se gândea întruna cum să facă să ajungă pe lună. Văzând acestea, țestoasa îl lăsa în pace pe iepuraș și își găsi alți prieteni de joacă. Hoinărind prin pădure, iepurașul la un momentdat auzi două veverițe cum vorbeau despre un anume vrăjitor care se afla în inima pădurii și care era vestit pentru puterile sale nemărginite. Așa că iepurașul își luă inima în dinți și merse două zile prin pădure ca să-l găsească pe vrăjitor. În cele din urmă acesta dăduse peste vrăjitor și îi ceru acestuia să îl ajute să ajungă pe lună. Vrăjitorul îi spusese acestuia că fără un sacrificiu făcut de iepuraș nu v-a putea să îl ajute pe

acesta. Iepurașul îi spuse că este în stare să renunțe chiar și la joacă, lucru care lui îi plăcea atât de mult, dar nu era îndeajuns. Întorcându-se acasă, pe drum iepurașul a văzut țestoasa că și-a făcut alți prieteni și furios că țestoasa nu l-a băgat în seamă, s-a întors la vrăjitor spunându-i că vrea să renunțe la prietenia sa cu țestoasa. Vrăjitorul mulțumit de sacrificiul făcut de iepuraș, începuse să prepare o poțiune care îl făcea pe iepuraș să fie atât de rapid încât putea ajunge pe lună. Iepurașul a dat poțiunea pe gât și imediat după a început să alerge atât de tare încât acesta a înconjurat planeta de două ori și cu un ultim salt a reușit să ajungă pe lună. Ajuns acolo, acesta putea să vadă tot ce se întâmpla pe planeta Pământ și aruncă o privire spre țestoasă să vadă ce făcea. Spre surprinderea sa, țestoasa era foarte tristă și nu mai avea nici un prieten din cauză că era foarte lentă. Într-o seară fiind singură, țestoasa aruncă o privire spre cer și văzu că luna era diferită. Aceasta a văzut forma unui cap de iepuraș pe lună și își dădu seama că iepurașul reușise să ajungă pe lună. Țestoasei îi luă cinci zile ca să ajungă la vrăjitor și să îi ceară să ajungă pe lună, dar vrăjitorul îi spusese că nu v-a putea fără

un sacrificiu. Ea nu avea la ce să renunțe, așa că s-a rugat de vrăjitor spunându-i că îi pare foarte rău că îl lăsase baltă pe iepuraș. Văzându-o, vrăjitorul i s-a făcut milă de ea și a hotărât să o ajute. După prepararea poțiunii, țestoasa începuse să o bea și cuprinsă de o forță nemaîntâlnită, aceasta ajunse pe lună lângă prietenul său. Acestia își ceruseră scuze unul altuia și începuseră o nouă aventură pe lună, nu înainte ca în fiecare noapte să vegheze Pământul. Așa că în fiecare seară când luna apare pe cer, dacă te uiți cu atenție, vei observa forma unui cap de iepuraș cu urechile lungi, iar lângă o țestoasă, semn că și în ziua de azi acești doi dragi prieteni sunt pe lună și ne vegheză pe noi toți.

الأرنب على القمر

ذات مرة كان هناك أرنب كان لديه أفضل صديق سلحفاة كان يلعب بها طوال اليوم في الغابة. في إحدى الليالي بقوا متأخرين عن المعتاد للنظر إلى النجوم والقمر ، ويتساءلون عن السبب في أن القمر ، الجميل جدًا ، كان دائمًا وحيدًا.

لذا فإن الأرنب كان لديه فكرة الذهاب للحفاظ على شركتها ، لكن السلحفاة لم تصدق أنها كانت فكرة جيدة ولا تريد أن تعرف عنها. مرت الأيام ، لكن الأرنب لم يفعل شيئًا سوى التفكير في كيفية الوصول إلى القمر ، لذلك قررت السلحفاة السماح له بالبقاء مع فكرته لفترة من الوقت ووجد أصدقاء جدد.

في أحد الأيام سمع الأرنب أثناء المشي في الغابة سناجين يتحدثان عن ساحر معروف بقدراته وقدرته على تحقيق الأحلام. فأخذ الأرنب الشجاعة وقررت الذهاب بحثًا عن هذا الساحر. بعد المشي لمدة يومين وصل أخيرًا إلى الساحر وأخبره قصته وبعد الاستماع إليه بعناية أخبره الساحر أن حلمه لن يتحقق إلا إذا كان مستعدًا للتخلي عن أكثر ما يحبه. فكر الأرنب في الأمر لفترة طويلة وقرر التخلي عن اللعبة ، وقال إنه لن يلعب مرة أخرى ، ولكن الساحر أخبره أن هذه لم تكن تضحية مهمة وأبعده. عند عودته إلى المنزل رأى الأرنب صديقه السلحفاة وهو يلعب مع أصدقاء جدد ، حزين وغاضب قرر العودة إلى الساحر مرة أخرى. لكن هذه المرة عاد إليه بتضحية كبيرة: التخلي عن اللعب إلى الأبد مع السلحفاة. ثم أعد الساحر جرعة له. بعد شربه ، كان للأرنب حقًا قوى: يمكن أن يركض بسرعة حتى يتمكن من التجول حول العالم مرتين. قفز بشدة لدرجة أنه في أي وقت من

الأوقات جاء إلى القمر. من هناك كان يرى كل ما كان يحدث على الأرض. فرحة من هدفه ، أصبحت عيناه حزينة فجأة عندما رأى صديقه السلحفاة وهو يسير بمفرده في الغابة ، وقد تخلى عنه أصدقاؤه الجدد لأنه كان بطيئًا للغاية في الركض واللعب معهم. في إحدى الليالي ، بينما كانت لوحدها ونظرت إلى النجوم ، أدركت السلحفاة أن شكل الأرنب كان على سطح القمر. لقد فهم أن صديقه قد فعل ذلك ، لذلك قرر الذهاب وطلب المساعدة من الساحر. كما طلب منها الساحر التضحية ، لكن السلحفاة التي لم يكن لديها ما تستسلم ، بدأت في البكاء وأخبرت الساحر كيف شعر بالوحدة بدون صديقه الأرنب. عند هذه النقطة قرر الساحر الحزين مساعدتها على أي حال. أعطاه جرعة سحرية وعلى الفور اكتسبت السلحفاة أيضًا الصلاحيات. كان بإمكانه الركض بأسرع وقت ممكن ، وحتى تمكنت من الوصول إلى القمر. هناك التقى بصديقه الأرنب حيث صنع السلام على الفور وبدأوا معا مغامرات جديدة على سطح القمر. إذا نظرت إلى القمر قبل أن تنام وتلاحظ وجود أرنب له آذان طويلة وسلحفاة بالقرب منه ، فهذا يعني أنه حتى الآن يلعبان هناك وينظرون إليه ويحموناه.

Кролик На Місяці

Колись давно був собі кролик, який мав за кращого друга черепаха, з якою він грав увесь день у лісі. Одного вечора вони залишилися пізніше, ніж зазвичай, щоб подивитися на зірки та місяць, дивуючись, чому місяць, настільки прекрасний, завжди був один. Тож кролику прийшла думка дістатися до нього та скласти йому компанію. Але черепаці не припала до душі ця ідея, тож вона не хотіла навіть думати про це. Йшли дні, але кролик не робив нічого, крім того, що тільки думав про те, як дістатися Місяцю. Тому черепаха вирішила залишити його зі своєю ідеєю на деякий час та знайшла собі нових друзів. Одного разу кролик під час прогулянки по лісу почув двох білок, що розмовляли про чарівника, відомого своїми силами, який був здатний виконувати мрії. Отож кролик набрався сміливості і вирішив піти на пошуки цього чарівника. Пройшовши два дні, він нарешті дійшов до нього та й розповів йому свою історію. Вислухавши уважно, чарівник сказав, що його мрія може здійснитися тільки, якщо він готовий відмовитися

від того, що любить найбільше. Кролик довго думав і вирішив відмовитися від ігор, таким чином він більше ніколи не гратиме. Але чарівник сказав йому, що це дуже мала та не важлива жертва і відіслав його. Повернувшись додому, кролик побачив, як його подруга черепаха грає з новими друзями, тож він засмучений та розлючений вирішив повернутися до чарівника знову. На цей раз, однак, він повернувся до нього з великою жертвою: відмовитися назавжди від ігор з черепахою. Тоді маг підготував для нього зілля. Випивши його, кролик дійсно отримав сили: він міг бігати так швидко, що зміг би двічі обігти навколо світу. Він підстрибнув з такою силою, що за одну мить досяг Місяця. Звідти він міг бачити все, що відбувалося на Землі. Дуже задоволений своїм досягненням, він раптово засмутився, побачивши свою подругу, черепаху, яка йшла самотня по лісі. Її залишили нові друзі, тому що вона була занадто повільною для того, щоб бігти і гратися разом з ними. Одного разу вночі, коли черепаха була на самоті та дивилася на зірки, вона помітила обрис кролика на Місяці. Вона одразу ж

зрозуміла, що її друг зумів таки зробити це, тому й вона вирішила піти і попросити чарівника про допомогу. Чарівник також попросив її пожертвувати чимось, однак черепаха не мала нічого, від чого могла відмовитися та почала плакати, розповідаючи чарівникові наскільки вона відчуває себе самотньою без свого друга. Тож чарівник пожалів її та вирішив все одно допомогти їй. Він дав їй випити чарівне зілля і одразу ж черепаха отримала силу. Вона могла бігти так швидко, як ніколи до цього, тож змогла також умить дістатися до Місяця. Там вона зустріла свого друга кролика, з яким одразу ж примирилася, та вони разом розпочали свої нові пригоди. Якщо у ночі, перш ніж заснути, ви подивитесь на Місяць, то помітите обрис кролика з довгими вухами, а поряд з ним черепаху. Тож це означає, що навіть зараз вони там спостерігають за вами та захищають вас.

UCRAINA (Anastasiia)

Da Dove Vengono Le Nazioni Diverse

Nei tempi antichi c'erano inverni crudeli e un giorno arrivò una tempesta terribile. La gente non osava neanche sporgersi dalle proprie casette. Oche e altri uccelli si nascosero sotto la neve. Solo una persona fu abbastanza coraggiosa da mettersi in cammino. Viaggiò in lungo e in largo finché trovò un paese caldo. Tornò dal suo popolo e disse: «Ho finalmente trovato un buon posto caldo!». Un uccellino sentì il suo racconto e avisò tutti gli uccelli. Oche, cigni e altri uccelli udendolo parlare del paese caldo partirono. La tribù dell'uomo che aveva portato la notizia iniziò a prepararsi per il viaggio. L'uomo disse: «Ora tutti hanno sentito la mia notizia!». Ma lui

non partì, preferì rimanere nel luogo d'origine e cucirsi vestiti caldi per proteggersi dal freddo. Quando li indossò si trasformò in un gufo. Intanto gli uomini camminavano tutti insieme, aggrappandosi l'un l'altro e cercando la strada per il paese caldo. Durante il viaggio cacciavano la selvaggina per nutrirsi usando gli archi. Per far volare le frecce dritte al bersaglio, gli uomini attaccavano piume d'aquila alle loro estremità. Una volta uccisero un'aquila e cominciarono a dividersi le sue piume. Ma durante la spartizione cominciarono a litigare tra loro: uno non ne aveva abbastanza, mentre un altro ne aveva prese troppe. Il primo disse al secondo: «Mi hai dato poche piume! Non parlerò più la tua lingua!». Ciascuno iniziò a parlare una lingua diversa. Ecco perché in ogni nazione ci sono lingue diverse.

D'où Viennent Le Différentes Nations

Dans les temps anciens, il y avait des hivers cruels et un jour, une terrible tempête est arrivée. Les gens n'osaient même pas se pencher hors de leurs maisons. Des oies et d'autres oiseaux se sont cachés sous la neige. Une seule personne a eu le courage de partir. Il a voyagé loin jusqu'à trouver un pays chaud. Il s'est retourné auprès de son peuple et a déclaré: «J'ai enfin trouvé un bon endroit chaleureux!». Un petit oiseau a entendu son histoire et a prévenu tous les oiseaux. Les oies, les cygnes et d'autres oiseaux ont entendu parler du pays chaud et sont partis. La tribu de l'homme qui apporta la nouvelle commença à préparer le voyage. L'homme a dit: «Maintenant tout le monde a entendu ma nouvelle!». Mais il n'est pas parti, il a préféré rester sur son lieu d'origine et coudre des vêtements chauds pour se protéger du froid. Quand il les a mis, il s'est transformé en hibou. Pendant ce temps, les hommes marchaient tous ensemble, collés l'un à l'autre et cherchant le chemin qui mène au pays chaud. Pendant le voyage, ils ont chassé le gibier pour se nourrir avec des arcs. Pour que les flèches volent directement vers la cible, les

hommes ont attaché des plumes d'aigle de leurs extrémités. Une fois, ils ont tué un aigle et ont commencé à diviser ses plumes. Mais pendant la partition, ils ont commencé à se quereller: l'un n'en avait pas assez, l'autre en avait pris trop. Le premier dit au second: «Tu m'as donné quelques plumes! Je ne parlerai plus votre langue!». Chacun a commencé à parler une langue différente. C'est pourquoi, dans chaque pays, il existe différentes langues.

From Where Different Nations Come

In ancient times there were cruel winters and one day a terrible storm came. People didn't even dare to lean out of their houses. Geese and other birds hid under the snow. Only one person was brave enough to set off. He traveled far and wide until he found a warm country. He returned to his people and said: «I have finally found a good warm place!». A little bird heard his story and warned all the birds. Geese, swans and other birds heard about the warm country and left. The tribe of the man who brought the news began to prepare for the journey. The man said: «Now everyone has heard my news!». But he didn't leave, he preferred to stay in the place of origin and sew warm clothes to protect himself from the cold. When he put them on he turned into an owl. Meanwhile the men all walked together, clinging to each other and looking for the way to the warm country. During the journey they hunted game to feed themselves using bows. To make the arrows fly straight to the target, the men attached eagle feathers to their ends. Once they killed an eagle and began to divide its feathers. But during the partition

they began to quarrel among themselves: one had not had enough, while another had taken too many. The first said to the second: «You gave me few feathers! I will no longer speak your language!». Each began to speak a different language. That is why in every nation there are different languages.

De Unde Vin Națiile Diferite

Cu foarte mult timp în urmă, când iernile erau foarte friguroase iar oamenii formau triburi diferite aceștia se adăposteau în căsuțele lor, iar rațele și alte păsări se ascundeau sub zăpadă din cauza furtunilor aprige. Într-o zi un om mai curajos se aventurează să găsească o țară mai călduroasă. Căută în lung și în lat, dar în cele din urmă o găsi și se întoarse la tribul său pentru a spune despre acest loc unde se poate trăi mai bine.

-Am găsit un loc unde nu vom mai suferi de frig, unde putem să ne ducem o viață liniștită!

Fiind prin apropiere un porumbel auzise discuția bărbatului și duse vorba la toți porumbeii. Celălalte păsări auziseră și ele de vestea care umbla prin împrejur și se deciseră toate să plece către acest loc mai călduros. Toți din trib au început să se pregătească ca să plece, dar bărbatul care descoperise locul unde se putea duce un trai mai bun se supăraseră că toți până și animalele auziseră de acest loc așa că hotărâse să rămână singur acolo și să își facă haine mult mai călduroase ca să îl protejeze de frig. Toți oamenii din trib merseră unul în spatele celuilalt ca să se poată sprijini unul de altul prin

troienele de zăpadă. Ca să poată supraviețui foamei aceștia vânau tot felul de păsări, iar penele le foloseau la săgeți pentru a le face să zboare drept când trăgeau cu arcurile. Într-o zi aceștia prinseră o acvilă și au început să împartă penele acesteia între ei. Fiind foarte mulți în trib aceștia au început să se bată pe penele acvilei din cauză că unul a luat mai multe pene în timp ce altul mai puține.

-Mi-ai dat mai puține pene așa că de azi înainte nu mai vorbesc cu tine! Din acel moment au început toți să vorbească limbi diferite și să nu se mai înțeleagă între ei și fiecare a luat-o în direcții diferite. De aceea în fiecare țară se vorbește câte o limbă diferită.

من أين تأتي الدول المختلفة

في العصور القديمة كانت فصول الشتاء قاسية جدا وجاءت يوما عاصفة رهيبة. لم يجرؤ الناس حتى على النزوح من منازلهم. الأوز والطيور الأخرى اختبأت تحت الثلج. شخص واحد فقط كان شجاعا بما يكفي للانطلاق. سافر بعيدًا حتى وجد بلدًا دافئًا. عاد إلى قومه وقال: "لقد وجدت أخيرًا مكانًا دافئًا جيدًا!" سمع طائر صغير قصته و أخبر كل الطيور. الإوز والبجعات والطيور الأخرى سمعت عن البلد الدافئ و المسار. بدأت قبيلة الرجل الذي جلب الأخبار للتحضير لهذه الرحلة. قال الرجل: "الآن الكل سمع أخباري!" لكنه لم يغادر ، فضل البقاء في مكانه الأصلي و خياطة الملابس الدافئة لحماية نفسه من البرد. في هذه الأثناء سار جميع الرجال معًا ، متمسكين ببعضهم البعض و يبحثون عن الطريق إلى البلد الدافئ. خلال الرحلة اصطاد اللعبة لإطعام أنفسهم باستخدام الأقواس. لجعل السهام تطير مباشرة إلى الهدف ، يعلق الرجال ريش النسر على نهاياتهم. بمجرد قتل النسر وبدأت في تقسيم ريشها. لكن أثناء التقسيم بدأوا يتشاجرون فيما بينهم: أحدهم لم يكن لديه ما يكفي ، بينما أخذ الآخر الكثير. قال الأول للثاني: "لقد أعطيتني القليل من الريش!" لن أتكلم لغتك بعد الآن! " بدأ كل منهم يتكلم لغة مختلفة. هذا هو السبب في كل دولة هناك لغات مختلفة.

Звідки Пішли Різні Народи

За старих часів були дуже жорстокі зими. Одного разу піднялася страшенна завірюха. Люди навіть висунутися не сміли зі своїх домівок. Гуси і різні інші птахи зарилися в сніг з головами. Лише один чоловік виявився сміливим і відправився у подорож. Довго блукав він і ось натрапив на теплу країну. Повернувся він до своїх людей і сказав: «Я знайшов гарне, спекотне місце!». Почула його розповідь маленька пташка і оповістила весь свій пташиний народ. Дізналися про теплий край гуси, лебеді та інші птахи, і всі полетіли туди. І люди з племені тієї людини, що звістку принесла, теж стали збиратися в дорогу. А чоловік цей сказав: «Усі тепер чули мою звістку!». Але сам він не пішов, залишився на колишньому місці. Зшив собі теплий одяг, щоб врятуватися від холоду. Одягнув його і у сича перетворився. Йдуть люди усі разом, тримаються один за одного, шукають дорогу в теплу країну. По дорозі підстрілюють дичину, щоб прокормитися. У старовинних людей зброєю були луки. Щоб стріли летіли точно у ціль, люди прив'язували до їх нижніх кінців орлині пір'я.

Одного разу вбили ці люди орла і стали ділити його пір'я. Через поділ почали сперечатися: одному, мовляв, мало, а іншому багато пір'я дісталось. Одна людина й говорить іншої: «Мало пір'я дав ти мені. Не стану тепер говорити на твоїй мові!». І кожен з цих людей став говорити іншою мовою. Ось чому з'явилися народи, що говорять на різних мовах.

RINGRAZIAMENTI

Si ringraziano tutti i volontari che hanno partecipato alla realizzazione di questo libro, donando tempo, fantasia ed entusiasmo a questo sogno in modo che diventasse realtà. Si ringraziano per la collaborazione: Lucrezia Fiocchi per il racconto delle storie.

Toumani Diakite per il racconto delle storie.

Leticia Narcelle Emol Behang per il racconto delle storie.

Glory Omondiale per il racconto e la registrazione audio delle storie.

Pélagie Agbokanzo per il racconto, la traduzione e la registrazione audio delle storie.

Andreea Loredana Aparaschivei per il racconto, la traduzione e la registrazione audio delle storie.

Anastasiia Hunina per il racconto, la traduzione e la registrazione audio delle storie.

Rauoia Oueslati per la traduzione e la registrazione audio delle storie.

Aboubakary Kone per la traduzione e la registrazione audio delle storie.

Lamin Camara per la traduzione e la registrazione audio delle storie.

Viedanna Hunina per aver realizzato i disegni.

Andrea Venturelli per aver realizzato i disegni.

Alessia Osaruese Imande per aver realizzato i disegni.

Noemi Ramizi per aver realizzato i disegni.

Sanja Kryeziyu per aver realizzato i disegni.

Diana Karpinska per aver realizzato i disegni.

Stefania Malisardi per aver realizzato i disegni.

Carlo Serico per aver realizzato la copertina.

Un grande ringraziamento ad “Amici della Caritas di Ferrara-Comacchio” che ha messo a disposizione i fondi e le risorse per realizzare questo progetto.

Apri il QR CODE e scopri l'audiolibro!